

DEBRECZENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI HETI KÖZLÖNY.

FŐSZERKESZTŐ: DR. KUN BÉLA. FELELŐS SZERKESZTŐ: DR. ERDŐS KÁROLY.

Megjelenik hetenként egyszer, szombaton, féliven.
Előfizetési ár: egész évre 80 kor., félévre 40 kor.
Egyes szám ára két korona.

↔ Szerkesztőség és kiadóhivatal: Debreczen, Kollégium. ↔
Ide kell küldeni a lap szellemi és anyagi ügyeire vonatkozó
minden közleményt, előfizetést, reklamációt és hirdetési díjat.

Az egyetemi ifjúság.

(Részlet dr. Pokoly József debreczeni egyetemi rector évzáró beszédéből.)

Mindenek előtt azt kell kiemelnem, hogy a tanuló ifjúság gondozása az egyetem körén belül sokkal több figyelmet érdemel, mint amennyiben ez év folyamán részesült.

Tudom, hogy ez súlyos ítélet, melynek terhe első sorban is reám nehezedik, akit a Szervezeti Szabályzatunk az ifjúság egyesületi életének felügyelőjévé tett s akinek ilyenformán kötelessége volt az ifjúság minden ügyeivel való foglalkozás.

Nem érhet vád abban a tekintetben, hogy nem gondoltam volna az ifjúság tanuló éveit a mai súlyos időkben olyannyira megnehezítő viszonyokra. Egyetemi tanácsunk is a legteljesebb mértékben együtt szorgoskodott velem. Azonban mégis tény, hogy a hivatalos gondoskodás sikerét megelőzte egy másik, melyben az egyéni jóindulat könnyebben tudott némi — és pedig nem jelentéktelen — eredményekhez jutni, mint a hivatalos útvesztőbe kárhóztatott eljárás. És ebből le kell vonnunk azt a következtetést, — ami különben az egyetem egész igazgatásánál is értékesíthető, — hogy főleg a nagy jelentőségű célok sikere érdekében nagyon áldásos a merev hivatalos út mellett a kellő formában történő közvetlen közbenjárás.

De ha a szegény tanuló ifjak terheinek könnyítésére eszközökkel bíró hatóságok és szervekkel való közvetlen érintkezésnek megvan a jó hatása, még inkább annak, ha ez az ifjúsággal szemben is érvényesül. Így lehet a kellő időben s a maga valóságában megismerni a jövő nemzedék egészséges kifejlődésének szükségleteit, úgy az akadályok, mint az elősegítő mozzanatok tekintetében. És ezt a megismerést a nemzet jövőjének biztosítása egyenesen megköveteli.

A mi egyetemünk ifjúsága lelkes, komoly, nemes becsvágytól sarkalt és a nemzeti ügyért élni-halni kész ifjúság. A lélek nemes hevületét sem a háború, sem az ezután következő idők nyomorúsága nem oltotta meg benne. De mégis két nagy bajban szenved, melyek egyike, mint már érintettem is, az anyagiak körébe tartozik, a másik pedig a lelki életet emészti.

A megélhetés nehézsége sok tehetséges ifjú tanulói pályáját törli derékban ketté. A kitartóbbak, vagy szerencsésebbek sem mentesülnek a súlyos tehernek a lelki életre gyakorolt káros hatásától. Erőik teljességét nem fejthetik ki jövő élethivatásukra való készülletük közben.

A másik, és pedig súlyosabb természetű baj az, hogy főleg a háborús időknek minden téren tapasztalható rombolása, nehezen leküzdhető méregként támadta meg az ifjúságnak, — elsősorban a katonaviselteknek, de aztán ezek nyomán a többieknek akarati energiáját. Szinte borzalmasan tragikus látni, hogy ott, ahol a természet a legnagyobb energiákat halmazta fel, t. i. az ifjúságban, a nemes hevülettel nem képes lépést tartani a cselekvési képesség. Nyilván megvan a kellő erő, meg a készség is, de mindezeket egy sajátságos kór, egy lelki tetanus nyűgözi le.

Ez a lelki merevkór mindenesetre a háborús viszonyok szülötte. Testi és idegrendszerbeli infectió eredménye; amihez hozzájárult a világnézetek terén támadt bábeli zürzavar is. De máris mutatkoznak a javulás nyomai. Azonban a szegény, szerencsétlen magyar nemzetnek nincs ideje, hogy a természetes gyógyulási folyamatot nyugodtan bevérdje. Azért segítőleg kell közbelépni. Az egyetem tanítói lehetnek a legjobb orvosok; míg a betegnek megnyert bizalma a félsikert jelenti.

Az egyetem tanítóinak és tanulóinak közvetlen bensőségteljes érintkezése: szeretet által indított közeledés és mentori gond a tanítás emberei részéről és a mindig biztosra vehető bizalom az ifjúságnál: ezek áldásos gyümölcsöt fognak teremni a nemzetre nézve. Csak így lehet az ifjúságot nagy hivatásának tudatára ébreszteni, arra előkészíteni s így valósággal a nemzet reményévé és jövője zálogává tenni.

A lélek benső tartalmának, a kötelességtudó jellemnek, a komoly tanulmányozáson alakuló alapos felkészültségnek csak általmára lehet minden olyan irány és törekvés, mely a hangulatok uralma alá természetszerűleg odarekesztett ifjúságot ebben a bilincsből céltatosan fogva tartani, még jobban bezárni s így a való élet jelenségeivel, igazságai-val szemben szándékosan vakká tenni igyekeznék. Ifjúságunknak az életre való komoly felkészülésé-

től függ a haza, a nemzet jövője. Egyetemünknek nem szabad tétlenül néznie, hogy azokból, akiket a Mindenható a nemzet komoly, tartalmas kialakulásra képes, kötelességű munkásaivá rendelt, jelszavakon nyargaló, üres, de annál hangosabban kongó, ú. n. hazafiak legyenek.

Erre kötelez bennünket legközelebről az a nagy és nemes kötelesség is, melyet magunkra vettünk egyetemünknek Tisza Istvánról való elnevezésével. Kétszeres súllyal kell átéreznünk egyetemünknek ama hivatását, hogy olyan átfogó, egységes világnézet birtokába juttassuk ifjúságunkat, mely megóvja őket attól, hogy az élet zivatarai között ingadozó nádszálak legyenek, sőt inkább azt műveli, hogy legyenek kemény tölgyek, melyeket derékban ketté törni, tövestől kicsavarni lehet, de meghajtani nem. Olyan ifjúságot kell nevelnünk, amelynek egyesei szavára bizton lehet akár házat is építeni és ezt a munkát abban a szellemben végeznünk, hogy az emberi társas élet legmagasztosabb alakja, a társas fejlődés virága: a nemzet.

Kortünetek

A magyar kálvinizmus bizonyos őrei sietnek beharangozni minden nevezetesebb református gyűlés elé. Most is, hogy 7-én megkezdődött a konvent, 5-én persze közgyűlést tartott a Kálvin-szövetség és persze nagy beszédet mondott a világi elnök és persze Baltazár ellen. Junius 8-án meg, tehát a konvent ülésének második napján, vezércikk jelent meg egyik, magát keresztyénnek és agráriusnak nevező budapesti napilapban, egyenesen a konventet aposztrofálva és mintegy kötelességévé téve, hogy a bacillust hordozó Baltazárt „szigetelje el”. A felhívásra a válasz még *aznap* frappánsul megérkezett. A konventi ülés végén felállt Németh István püspök, aki Tisza Istvánnak volt elnöktársa és akit úgy egyházkerületében, mint azonkívül, mindenki becsül és szeret, és a sablonos gyűlésvégi búcsuzkodás helyett igazán szívhez szóló szavakat mondott. Íme — mondá —, hogy munkánkat ilyen gyorsan elvégezhetjük, annak az az oka, hogy *köztünk teljes az egyetértés és szeretet*, ezt pedig első sorban az *elnökségnek köszönhetjük* stb. A nagy tetszéssel fogadott beszéd, épen úgy, mint az, hogy a konvent *minden határozatát egyhangulag hozta*, valóban pompás biznyság amaz előbb említett cikk írójának újabban publikált állítására, hogy t. i. Baltazár a konventen a legtöbb esetben magára marad a véleményével.

A Kálvin-szövetség egyébként a junius 5-iki közgyűlésén lelkeszi elnökké Révész Kálmán püspököt választotta boldog emlékü Petri Elek helyébe. Az áldott lelkű Petri Elek a maga páratlan jósgával, szelidségével, békesség keresésével a Kálvin-szövetség vezetését nem tudta a maga képére formálni, pedig nyilvános biznyságot tett arról, hogy a testvérharcot és a személy elleni ádáz támadá-

sokat nem helyesli. Révész Kálmán nem annyira béketűrő ember, mint Petri volt és ő bizony a maga igazságát nem szokta elhallgatni. *Épen ezért* reméljük, hogy a békességnek és egyetértésnek nagy szolgálatokat fog tenni. Ha Révész Kálmán, amit az ő kimagasló tehetségére tekintve, méltán remélünk és el is várunk, igazán *vezére* lesz a Kálvin-szövetségnek, *akkor* mi is egy táborba kerülünk ezzel a gyönyörű célok felé törekvő és csak egyes hangos tagjainak magatartása miatt kedvetlenné tett szövetséggel.

A szelidség és jólelkűség — ez a gyönyörű szép és igazán keresztyéni erény is lehet igazságtalanságok előidézője. Egy legújabbán megindult debreczeni laptársunkban olvasunk emlékeztést 1921 március 8-án tartott értekezletről, melynek meghívója is közölve van. Ez a meghívó olyasmit beszél, hogy mi tiszántúliak elvágjuk magunkat a Tisza másik oldalán lakó testvéreinktől s ezért lejjebb száll irántunk a rokonszenv stb. Tudom, hogy aki írta, jóakarattal írta. De mégis súlyosan tévedett, mert — mint sok más szelid és jó indulatú ember is — elhitte a nála keményebbek és — kevésbé jó indulatúak beszédét. Mi tiszántúliak nem akarjuk elzárni magunkat sem a Tiszával, sem a Királyhágóval és egységes szellemet, teljes testvériséget akarunk minden magyar testvérünkkel. Csak úgy gondoljuk, hogy ennek az egységnek és testvéri szeretetnek megvalósításához nem az vezet, ha valaki ellen, akit egy részünk (alappal-e, vagy alaptalanul, azon ne vitatkozzunk) szívósan becsül és szeret, a másik rész (alappal-e vagy alaptalanul, azon se vitatkozzunk) kíméletlen és bevallottan a végsőkig elszánt harcot folytat. *Egyetérteni* nemcsak úgy lehet, ha ugyanazt az embert mindenki szereti, vagy, ha mindenki gyűlöli. Mert sem a szeretetet, sem a gyűlöletet erőltetni nem lehet. Hanem úgyis lehet egyetérteni, ha azok, akik valakit szeretnek, a gyűlölők kedvéért hűtlenné lesznek hozzá. Meg úgy is, ha azok, akik gyűlölők, a hűvek kedvéért felhagynak az üldözésével. Hogy e két alternatíva közül melyik a keresztyén emberekhez illőbb, arról nem beszélek. De mint férfi is azt mondom, hogy olyan szelidség és olyan békesség keresés, mely a gyűlölet és üldözés elfogadásában állna, — az én lelkeimnek sohasem kell.

Amit a Tiszán átorezteni mi, a tiszántúli reformátusok „*leghangadóbbjai*” nem akarnánk, — az a hang és haremódor, amelyet némelyek a magyar reformátusok cégére alatt használnak. Rendeznek „*országos*” református gyűlést abban a hitben, hogy ott ők maguk lesznek jelen s mondhatnak, amit akarnak az „*ország*” nevében. Am az „*országos*” gyűlésen megjelennek más vélemények is és véleményüket hangosan hirdetni akarják. Nem valami gyermekek, nem is más felekezeten levők, hanem független, vagyonos, érettkorú, tekintélyes polgárok, akiknek az eleik kétszáz—

háromszáz esztendő előtt is magyarok voltak és reformátusok voltak és a most is viselt becsületes nevüket már akkor tették tiszteltté. Dehát ezek a tisztes, derék polgárok nem engedték simán elérni a tervbe vett célt. Tehát „szemtelen”-nek nevezik a maguktartását. Nos, hát ez az, amit mi, zsirosoknak mondott debreczeni civisek nem tudunk bevenni. És ha az *ilyen tónus* el nem fogadása az, ami miatt némelyek becsülésében alább szállunk, hát akkor minden erőnkkel arra törekszünk, hogy *ebből a becsülésből* minél kevesebb részünk legyen.

Különfélék

Az egyetemes konvent június 7. és 8. napjain tartotta üléseit Budapesten; Baltazár Dezső püspök imádsága, majd gróf Degenfeld József elnöki beszéde nyitotta meg a gyűlést, melyen az az erdélyiek kivételével (kik közül csak Boér Elek főgondnok lehetett ott) mindenki megjelent. A meglehetősen gazdag tárgysorozat két délelőtti gyorsan lepergett. Nagyobb érdeklődést keltett a vallás- és közoktatásügyi miniszter értesítése arról, hogy Zoványi Jenő debreczeni egyet. tanárt fegyelmi ügyének végleges elintézéséig rendelkezési állományba helyezi. Nagy fontosságú megállapodásokat fogadott el a konvent a külön protestáns tábori püspökség kérdésében. Ez olyan módon szervezhetné, hogy a tábori püspök felváltva református, majd ágostai hitvallású evangélikus lenne, annak az egyháznak ajánlására alkalmazva, amelyhez tartozik. Tekintve, hogy a reformátusok az ország lakosságának majd 23, míg az ágostai hitvallású testvérek alig több, mint 6 százalékát teszik, ez a megoldás a mi részünkről mindenesetre alkalmas kifejezője annak, hogy a testvérfelkezeléssel való teljes harmóniának és benső egybeforottnak biztosítására milyen nagy súlyt helyezünk. A sokféle és változatos tárgyak elintézése után Németh István püspök mondott elismerést az elnökségnek s az ülés Baltazár püspök imádságával véget ért. Június 7-én délután különféle konvent bizottságok ülészetek, míg 8-án délután és 9-én a konventi bíróság folytatta tárgyalásait, melyeken a mi egyházkerületünkben is több érdekes ügy nyert elintézt.

A debreczeni egyetem jövő évi tanácsa.

Az egyetem rectora lesz Sass Béla, a református hittudományi kar tanára, akit e méltóságra egyhangulag választottak meg e hó 15-én. Pontosság, rend és adminisztrálás tekintetében minta, aki éppen alkalmas időben lép az egyetem kormányrudjához. A dékánok a hittudományi karon dr. Erdős József, a jogin dr. Bacsó Jenő, az orvosin dr. Verzár Frigyes, a bölcséletin dr. Milleker Rezső; prodékánok a hittudományi karon Csánki Benjámin, a jogin dr. Illyefalvi Vitéz Géza, az orvosin dr. Orsós Ferenc, a bölcséletin dr. Tankó Béla.

Kuyper Katalin, a holland misszió lelke és vezetője e hó 18-án Debreczenbe érkezik.

Dr. Varga Zsigmond lelkészképzőintézeti tanárt a Kormányzó Öfömlétsége a debreczeni Tisza István-egyetem hittudományi karán a vallástörténet és rokntudományai tanszékre az V. fizetési osztályba nevezte ki nyilvános rendes tanárnak. A tudomány kiváló művelőjét, kollégiumunknak ernyedetlen munkását érte ez a méltó kitüntetés.

A debreczeni m. kir. Tisza István tudományegyetem évzáró ünnepélye e hó 14-én délelőtti folyt le. A Nagytemplomban Csánki Benjámin hittudományi prodékán mondott buzgó hálaadó imádságot; az istentisztelet után a kollégium dísztermében a Hymnus elhangzása után dr. Pokoly József rector nyitotta meg a közgyűlést. Dr. Márffy Ede professzornak a trianoni békéről írt tudós értekezését dr. Illyefalvi Vitéz Géza jogi dékán olvasta fel. A Nemzeti Hiszekegy hangjai után a rector megtartotta eszmékben bővülő beszédét, amelynek egy részét Lapunk vezető helyén közöljük, majd dr. Tankó Béla bölcsészeti dékán mondott tartalmas beszédet a Hit és tudás viszonyáról. A gyűlést a Szózat elnéklése zárta be. Az énekszámokat úgy a Templomban, mint a díszteremben a Kántus adta elő kiváló tudással.

Az Országos Református Tanáregyesület igazgatósága e hó 12-én tartott gyűlésében az egyesületnek tavasszal elmaradt közgyűlését I. évi augusztus hó 25-én Debreczenbe tűzte ki. E közgyűlés tiszujtással lesz egybekötve. Az igazgatóság kirándulást is tervez a Hortobágyra. Bővebb tájékoztatást majd a szétküldendő meghívó és program nyújt mindenekben. Az igazgatósági gyűlésen az alapszabályok módosításával s főként a változott viszonyokhoz képest a csekély tagsági díjaknak mérsékelt fölemelésével is foglalkoztak.

Kongrua hirdetés.

Az 1921. évi és az előző időről hátralékban maradt lelkési fizetésekiegészítő illetményeket a nagyméltóságu vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium 99,434—921. II. ü. o. szám alatt a következő tételekben utalványozta:

Abádszalók 240.33 f., Ajak 613.34 f., Anarcs 420.73 f., Apagy 407.33 f., Ártánd 44.01+44.01 f., Balsa 117.94 f., Barabás 54.53+54.53 f., Benk 461.16 f., Beregdaróc 179.16+179.16 f., Berettyószentmárton 404.81 f., Berkesz 314.74 f., Besenyőd 446.60 f., Beszterecz 536.63 f., Békéscsaba 462.44 f., Békéssámsón 507 K 06 fillér, Bucsa telep 387 K 32 fillér, Csaholcz 280 K 83 fillér, Csaroda 147 K 64 fillér, Császló 483 K 67 fillér, Csenger 216 K 27 fillér, Csengersima 437.08 f., Csorvás 329.36 f., Czégénydányád 478.77 f., Dancsháza 232.78 f., Darnó 490.54 f., Darvas 273.64 f., Demecser 353.68 f., Demecser Kiss Lajos 267.38 f., Encsencs 258.49 f., Eperjeske 414.71 f., Fábriánháza 233.24+233.24 f., Felsőjózsa 126.14 f., Fényeslitke 167.51 f., Fülesd 268.68 f., Fülöpös 364.41 f., Gáborján 205.30 f., Gacsály 268.83 f., Gáboros 407.15 f., Gebe 403.24 f., Gelénes 211.18 f., Gemzse 433.64 f., Geszteréd 384.56 f., Géberjén 937.79+937.79 f., Gulács 141.42 f., Győrtelek 283.23 f., Gyulaháza 159.46 f., Nyirgyulaj 418.44 f., Gyulavári 136.29 f., Gyügye 439.06 f., Gyüre 434.96 f., Hermánszeg

261.69+697.84 f., Hete 207.07 f., Hodász 419.75 f., Ibrony 350.81 f., Ilk 436.44 f., Jánd 206.31 f., Jármí 417.68 f., Nyirkarász 329.56 f., Kállósemjén 470.90 f., Kántorjánosi 161.11+161.11 f., Kék 367.47 f., Kékese 346.32+346.32 f., Nyirkéres 501.73 f., Kishodos 873.20+436.60 f., Kisléta 370.70 f., Kislónya 284.32 f., Kisnamény 336.56+336.56 f., Kisszekeres 400.87 f., Kisvarsány 301.46 f., Komlódtótfalu 418.86 f., Komoró 472.87 f., Kopócsapáti 548.37 f., Kótaly 323.34 f., Kölese 389.42 f., Körösszakál 403.80 f., Körösszegapáti 302.85 f., Kunágota 122.07 f., Kuncsorba 500.02 f., Laskod 343.33 f., Lorántháza 319.28 f., Lövépetri 447.40 f., Magosliget 476.78 f., Magyarhomorog 63.17 f., Majtis 421.33 f., Matolcs 379.39 f., Mándok 88.30+350.43+350.43 f., Márokpapi 414.17 f., Mezőladány 477.24 f., Méhtelek 436.78 f., Mérk 342.60 f., Monostorpályi 169.39 f., Nagyar 310.38 f., Nagydobos 291.60+291.60 f., Nagygéc 428.65 f., Nagyhodos 494.08 f., Nagymajlát 347.33 f., Nagyzekeres 415.70 f., Nagyvarsány 373.— f., Nábrád 948.99 f., Nemesborzova 591.89 f., Nyiracsád 528.62 f., Nyirbogát 303.86 f., Nyirbogdány 416.91 f., Nyirgelse 539.41 f., Nyirjákó 496.86 f., Nyirlövő 512.32 f., Nyirmada 274.79+274.79 f., Nyirmártonfalva 520.25 f., Nyirmeggyes 111.05 f., Nyirmihálydi 500.21 f., Nyirparasznya 555.67 f., Nyirtass 415.03 f., Nyirtét 346.02 f., Nyirtura 238.64 f., Ófehértó 369.75 f., Ópályi 450.19+450.19 f., Óros 445.16 f., Ór 359.44 f., Panyola 109.78+219.57+109.78 f., Pap 422.01 f., Papos 556.86 f., Petneháza 1160.95+580.47 f., Piricse 429.69+429.68 f., Pusztatold 302.24 f., Ramocsháza 461.46 f., Rákóczyfalva 522.54 f., Rápolc 496 K 27 fillér, Rétközberenes 124.03+124.02 fillér, Révarányos 462 K 45 fillér, Rohod 324 K 29 fillér, fil., Sarkadkeresztúr 299.14+299.14 f., Sáp 92.92+92.91 f., Sáránd 236.89 f., Sényő 463.37 f., Sonkád 133.71+133.71 f., Beregsurány 485.46 f., Szabolcs 375.92 f., Szabolcsbáka 441.66 f., Szakoly 472.07 f., Szamosbecs 350.66 f., Szamoskér 282.35 f., Szentpéterszeg 143.86 f., Szerep 147.34 f., Székely 104.64 f., Szamostatárfalva 447.18 f., Tákos 344.01 f., Tiszaadony 212.36 f., Tiszabecs 105.88 f., Tiszabездé 372.21 f., Tiszacsécsé 512.37 f., Tiszaszlár 177.16 f., Tiszakanyár 182.83 f., Tiszakóród 625.39+625.39 f., Tiszakürt 75.80 f., Tiszalok 212.50 f., Tiszamogyorós 415.64 f., Tiszanyagfalva 68.24 f., Tiszapolgár 255.22 f., Tiszarád 479.54 f., Tiszaszalka 211.57 f., Tiszaszentmárton 376.35 f., Tiszaug 238.16 f., Tiszavid 248.96 f., Tisztaberek 463.54+463.54 f., Tivadar 491.83 f., Tornyospálca 294.94 f., Tunyog 279.97 f., Turriese 879.37+439.68 f., Tuzsér 381.43 f., Ujfehértó 173.80 f., Ujkenéz 485.36 f., Ujléta 350.60 f., Uszka 430.32 f., Vaja 277.64 f., Vasmegyer 368.79 f., Vámosatya 188.19+188.19 f., Vámosoroszi 689.45+689.45 f., Váncsod 238.02 f., Vencsellő 227.19 f., Vértes 489.25+293.55+293.55 f., Zsádány 164.88+164.87 f., Zsarolyán 600.27 f., Zsáka 78.26+78.26 f.

Felkérem az igényjogosult lelkész urakat, hogy az összeget az innen kiküldött nyugtalon méltóztassanak nyugtázni. A bélyeg csak a nyugtaszöveg első sorával írható át. Tarifa az 1920 okt. 1-én életbe lépett összeg szerint. Bélyeg hiányában a megfelelő összeg a községi eljárásnak is befizethető; ennek megtörténte a nyugtalon felső részén elismertendő. A nyugtalon hátsó oldalán levő záradékoló nyilatkozatot a lelkész urak kivé-

tel nélkül sziveskedjenek aláírni. E nélkül az illetmény nem fizethető ki. Az illetmény kiküldése alkalmával a nyugtalon költsége le lesz vonva. A nyugtalon minden rovatát sziveskedjenek pontosan kitölteni; az üresen hagyott nyugta, hiába lesz aláírva, visszaküldésre kerül.

Debreczen, 1921 június 17.

Rózsa Sándor

egyházkerületi pénztárnok.

Pályázat.

Az államilag segélyezett csurgói református főgimnázium igazgatótanácsa pályázatot hirdet e tanintézetben halálozás folytán megüresedett rendes vallásanári állásra. Előnyben részesülnek vallásanári oklevéllel bíró pályázók. Ezek hiányában a megválasztott tartozik egy év alatt az oklevelet megszerezni. Kezdő fizetése évi 2400 korona, mely 3200 K-ig emelkedik, 500 K lakáspénz, mely az előlépéssel szintén emelkedik, öt ízben 200 K-ás ötödéves korpótlék, az államtól járó fizetéskiegészítés és segélyek. A megválasztott az országos tanári nyugdíjintézet jogos és köteles tagja.

A pályázati kérvények folyó évi június hó 29-ig a fenti főgimnázium igazgatóságához Csurgóra küldendők. Az állás szeptember hó 1-én lesz elfoglalandó.

Kadarkut, 1921 május 31.

Mozsonyi Sándor,
ig. tan. elnök.

2—2

Debreczen szab. kir. város és a Tiszántuli Református Egyházkerület tulajdonát képező

„Méliusz” könyvkereskedésben,
Debreczen, Ferencz József-út (Piac-u.) 26.

a következő vizsgai jutalomkönyvek kaphatók:

- Kőrösi Kálmán:** Hit és Haza.
(Költemények.) Ára 11.50 K
- Térey Sándor:** Feltámadás. (Irre-
denta költemények.) Ára . . 14.— K
- Mezey Sándor:** Szegény Magyar-
ország. (Költemények.) Ára . 17.— K
- Petőfi Sándor:** Legszebb költe-
ményei. Ára 17.— K
- Takács Imre:** Édes hazánk terü-
leti épségeért. (Ima és haza-
fias költemények.) Ára . . . 7.— K

A rendelés összegének előzetes beküldése mellett a könyvek
bérmentve küldetnek meg.